ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ
ಉದಯವಾಣಿ
Regd. No. KRN R I   UDAYAVANI — KANNADA SAPTHAHIKA — MANIPAL   ಪುಟಗಳು: 10 +4 ಪುರವಣಿ
RNI No. 17179/70
ಸಂಪುಟ: 17   ಸಂಚಿಕೆ: 7   ಮಣಿಪಾಲ, ರವಿವಾರ, ಜೂನ್ 14, 1992   ಬೆಲೆ: ರೂ. 2–10

ಅದೃಷ್ಟದ ದಾರಿಗಳು

ವಾರದ ಕತೆ

ಮಲಯಾಳಂ ಮೂಲ: ● ಇ. ಹರಿಕುಮಾರ್
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ● ಡಾ। ಅಶೋಕ ಕುಮಾರ್

ಆತ ಅಲ್ಲಿ ಕಾದುನಿಲ್ಲಲಾರಂಭಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ. ಗೋಡೆಯಾಚೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ. ನನಗೆ ಆತನ ತಲೆ ಮಾತ್ರವೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ವಿವಶತೆ ತುಂಬಿದ ಮುಖವೂ, ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆತ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ.

ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೋಳಿ.

ಆತ ಬಳಲಿದ್ದನಾದರೂ ನಿರೀಕ್ಷಾಭರಿತವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

ನನಗೆ ಬೇಡ.

ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೊಳ್ಳಿ. ಕೇವಲ ಐದು ರೂಪಾಯಿ. ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಾರ್.

ಲೋ ಲಕ್ಷಗಳೇನೂ ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳೂ ಕಠಿನ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ನಾನು. ನೀನು ಆ ಟಿಕೆಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅದೃಷ್ಟವಂತರಿಗೆ ಕೊಡು.

ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ಅದೃಷ್ಟ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ತಿಳಿಯದು. ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೊಂಡು ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ.

ನನಗೆ ಬೇಡ.

ಸಾರ್...

ನನಗೆ ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ವ. ನೀನು ಹೋಗ್ತೀಯೋ ಇಲ್ವೋ?

ಗೋಡೆಯ ಆಚೆಯ ಮುಖ ಮಂಕಾಯಿತು. ಟಿಕೆಟ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕೈ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಆತ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾದ. ಆಗಲೇ ನಾನದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು. ಆತ ಊರುಗೋಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಗೋಡೆಯಾಚೆ ಆತನ ತಲೆ ತಗ್ಗುತ್ತ ಏಳುತ್ತ ಸಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲಗಾಲು ಮಂಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಕಿ ಕರೆದರೆ ಆತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಹೀನತೆಯ ನಿರಂತರ ಸಹವಾಸ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿಸಿತ್ತು. ಮನದಲ್ಲಿನ ಆರ್ದ್ರತೆಯ ಒರತೆಗಳು ಬತ್ತಿಬರಡಾಗಿದ್ದವು. ಉಳಿದಿರುವುದು ನಿಸ್ಸಂಗತೆಯ ಮರಳುಕಣಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಆಫೀಸ್ ಮತ್ತು ಗೋಡೌನ್ ಒಂದೇ. ಗೋಡೌನಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನೇ ಆಫೀಸ್. ಅದರಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಹಿಡಿದ ಮೇಜಿನ ಎದುರು ಕಾಗದದ ರಾಶಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ಕುಳಿತೆ. ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ಯೂನ್ ಮಾತ್ರ. ಮುಂಬಯಿಯ ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಂಪೆನಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು 'ಎರ್ನಾಕುಳಂ'ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ ಆದ ಒಪ್ಪಂದ ಅದು. ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. 'ಸ್ಟಾಫ್'ನ್ನೇನೂ ನೇಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿನೆಸ್ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೂ [illegible]ಸುತ್ತೇವೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜಾಯಿನ್ ಆಗು. ಬಿ[illegible]ದ ಆ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಬಿಟ್ಟನ್ನು ಹುರಿದು ಮುದ್ದೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಸಿಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ನಂಜಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಏನಿಲ್ಲವಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೇನಲ್ಲ. ಬಿಸಿನೆಸ್ ಹಿಡಿಯಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗದು. ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಡವಾಗಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಮದುವೆ ಅಂತ ಆಗಬಹುದು ಎಂದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಎಣಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಎಣಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಾದವೆಂದು ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಗಳನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಲಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕೇರಳದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಚಹಾಪುಡಿ ಬಿಸಿನೆಸ್ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಾದರೋ ಹೊಸ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳೊಂದೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಂಪೆನಿಗಳೂ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಿವೆ. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಂತೆ. ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಸಿಗುವುದು. ಅದೆಲ್ಲ ಸಾಕೇ?

ಗೋಡೌನ್‌ನ ಬಾಡಿಗೆ, ಟೆಲಿಫೋನ್, ಇಬ್ಬರು ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಬಳ, ಪ್ರಯಾಣದ ಖರ್ಚು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಏರಿಸಿ ಇಳಿಸುವುದರ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನಾನೇ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ಯೂನ್‌ಗೆ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಕಲಿಸಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಂಡು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಲಾರಿಗಳು ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನಂತ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ. ಕೆಲವು ಸಲ ಆಗಲೇ ಇಳಿಸಲೂ ಬೇಕು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ.

ಇವೆಲ್ಲವೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ವಿಶೇಷಗಳು. ಅದರ ಮಧ್ಯವೇ ಲಾಟರಿಯವನು ಬಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಹಾಕಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ದಯನೀಯ ಮುಖ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸಿತು. ಆತನೂ ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಲ್ಲ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆತನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಷ್ಟರದು ಎಂದು ಆತ ಹೇಳಿದಾಗಲಷ್ಟೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಹೀನತೆಯನ್ನು ಆತನದರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು.

ಆತ ಪುನಃ ಬಂದ. ಬುಧವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಆತ ಗೋಡೆಯಾಚೆ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆತ ನಕ್ಕ. ದಯನೀಯವಾದ ನಗು. ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ನಗುವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯ ನಗುವಷ್ಟೆ.

ಸರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೋಳಿ. ನಾಳೆಯೇ ಡ್ರಾ. ಕಳೆದ ವಾರ ನಾನು ಬೈದು ಓಡಿಸಿದ್ದದರ ಕರೆಯನ್ನು ಆತ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಐದು ರೂಪಾಯಿಕೊಟ್ಟು ಆತನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಹೇಳಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ.

ನನಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ?

ಆತನ ಮುಖ ಮಂಕಾಯಿತು.

ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ತಮ್ಮಂಥವರೊಡನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳೋದು?

ಲೋ, ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಯಾಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋದು?

ಅದೃಷ್ಟ ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳೋಕಾಗಲ್ಲ ಸಾರ್. ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೊಂಡು ನೋಡಿ. ಮಿನಿ ಬಂಪರ್, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಾರುತಿ ಕಾರು...

ನನಗೆ ಬೇಡ ಗುರು.

ಸಾರ್, ಇದರಿಂದಾನೇ ನಾವು ಬದುಕ್ತಿರೋದು. ಸಾರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯಮಾಡಿ. ಇನ್ನು ಹತ್ತೇ ಟಿಕೆಟ್ ಉಳಿದಿರೋದು.

ನಾನು ಒಂದು ಹೊಸ ಕಸ್ಟಮರ್‌ಅನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಸಿಗುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿಸಿನೆಸ್. ಶುಭ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ... ನನ್ನೊಳಗೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಎಚ್ಚೆತ್ತವು. ಜೇಬಿನಿಂದ ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಟ್ ತೆಗೆದು ನಾನವನಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿಹಿಡಿದು ಆತ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ. ನಂತರ ನೋಟನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಚಾಚಿದ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬಹುಮಾನ ಹೊಡೆಯುತ್ತೆ ಸಾರ್.

ಆತ ಕುಂಟುತ್ತ ನಡೆದು ಹೋದ.

NEXT PAGE

ಹೊಸ ಕಸ್ಟಮರ್ ಬಹಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆಫೀಸಿನ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ನನ್ನ ಕಾರ್ಡನ್ನು ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಕೈಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದವರು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರೇ. ಅದೂ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ.

ಇಂದು ಅಚ್ಚರಿಗಳ ದಿವಸ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಕ್ಲರ್ಕನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೂ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಾದುನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನನಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಿದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ಏರ್‌ಕಂಡೀಷನ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಗೋಡೆವರೆಗೆ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಹಾಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿನವೂ ಮೂರು ಲೋಡ್ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಡೈರೆಕ್ಟ್. ನೋ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಷಿಪ್‌ಮೆಂಟ್. ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್. ನಿಮ್ಮ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಏನೇನು?

ನಾನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಮನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ದಿನವೂ ಮೂರು ಟ್ರಕ್ ಲೋಡ್ ಅಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿಸಿನೆಸ್. ಅದೂ ಬಾಂಬೆಗೆ. ವಾಪಸ್ಸು ಸಹ ಲೋಡ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭಕರ ಬಿಸಿನೆಸ್ಸೇ. ನಾನು ಏಕೋ ಲಾಟರಿಯವನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆತನೇ ಏನು ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು?

ಶುಕ್ರವಾರ ಪೇಪರ್ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದು ಲಾಟರಿ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು. ಇಲ್ಲ. ಬಹುಮಾನ ಇಲ್ಲ. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಸಹ ಇಲ್ಲ.

ಬುಧವಾರ ಆತ ಮತ್ತೆ ಬಂದನು. ಗೋಡೆಯಾಚೆಗೆ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೋಳಿ.

ಬೇಡ ಗುರು. ಕಳೆದ ಸಲ ಒಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಬಹುಮಾನವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಾರ್ ಈ ಸಲ ಸಿಗುತ್ತೆ.

ಕ್ಷೀಣವಾದ ಸ್ವರ.

ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅಂದು ಹೊಸ ಕಸ್ಟಮರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಬೇಕಾದ ದಿನ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಹೊಸ ಕಸ್ಟಮರ್‌ನ ಆರ್ಡರ್ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದುವು. ಜುಜುಬಿ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲೆದು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಕಾದು ನಿರಾಶನಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಇದೋ ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಎರಡೇ ಎರಡು ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಲಾಟರಿ ರಿಸಲ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಂಬರ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲಾಟರಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಲಾಟರಿಯವನ ಆಗಮನ ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ. ಪುರಾಣದ ನಾವಿಕನ ಅಲ್ಬಟ್ರೋಸ್ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಆತ ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತರುತ್ತಿಹನೇ? ನಾನು ಪ್ರತಿ ವಾರವೂ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಆತ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗೋಡೆಯಾಚೆ ನಿಂತು ಆತ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದ ಕಥೆಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುತ್ತ ಹೊರಬಂದವು.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ತೀರಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಅನಾಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕಳೆದ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೊರಗಿನ ಲೋಕ ಎಂದೆನಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾದ. ಹಸಿವಿನ ದಿನಗಳು. ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂಬ ಸಮಾಧಾನ ಮಾತ್ರ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸರೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಘಾತ. ಒಂದು ಕಾಲು ಹೋಯಿತು. ನಂತರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾತ್ರ. ಹೋದ ಕಾಲಿನ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಜನರ ಅನುಕಂಪ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು. ಸಿಗುವ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರುವುದು ಎಂಬ ಆಶಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿತು. ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರಿದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಮಿಷನ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರಿದರೆ ಅಂದಿನ ಖರ್ಚು ಹೇಗೋ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾರ್ ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಉಪವಾಸ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇ ಸಾಗಿದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂರು ಚಕ್ರದ ಸೈಕಲ್ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೈಯಿಂದ ತಿರುಗಿಸುವ ಸೈಕಲ್. ಆಗ ಈ ನಡಿಗೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಹಣ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪಾಲು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೂ ನಿಗೂಢವಾಗಿ, ಅವನ ಕಾರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಧವಿಶ್ವಾಸದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಾನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು. ಉಳಿದ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆತ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಷೇಧಿಸಿದರೆ ಆತನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅವನಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ? ಲಾಟರಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಗುಣ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಯಾಚಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಟ್ರೈನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಬಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಇಂದು ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರಿದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಗೌರವಯುತ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಹೌದು. ಅದೇ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರೆದುರು ಬೇಡಬೇಕು?

ಅಲಿ ಎಂದಿಗಿಂತ ಬೇಗ ಬಂದನು. ಗೋಡೆಯಾಚೆ ಅವನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾದು ನಿಂತನು.

ಸಾರ್ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಲೇ?

ಈ ವಾರ ಬೇಗ ಬಂದೆಯಲ್ಲ, ಅಲಿ?

ಹೌದು ಸಾರ್ ತಾವು ಪೇಪರ್ ಓದಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಲ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳೇನೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೈ ಎತ್ತಿದಾಗ ತುಂಬ ಮಾರಾಟವಾಗದ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು. ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು.

ಯಾರೂ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ಎಲ್ಲ ಖೋಟಾ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳೆಂದು ಹೇಳಿ ದೂರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಯಾರೂ ತಗೋಳ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಖೋಟಾ ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ನಡೆಸುವ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು.

ಈ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ?

ಮಾರಲು ನೋಡ್ತೇನೆ ಸಾರ್. ಮಾರಾಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟ. ಇದು ಒಟ್ಟು ಐನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು. ಮಾರಾಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ನಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳದು. ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವೇ.

ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಆಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಮೊದಲೇ ಏನೂ ಸುದ್ದಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಎಲ್ಲಿ ಸಾರ್? ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವರು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಲಾಟರಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರಬಾರದೆಂದು. ಆಗ ಅಂಥ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಇರಿಸಿದ್ದ ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಇರಿಸಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಸಾರ್. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವೇ.

ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಅಲ್ಲ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಷ್ಟ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 'ಅಲಿ'ಯ ಹಾಗಿರುವವರಿಗೆ? ಅವರು ನೇಣುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗ ಬಹುದು.

ಅವರೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬಾರದೇ? ಅದರಂತೆ ನಿಷೇಧ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಒಂದು ಸಮಯ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೇ? ಆಗ ಅಲಿಯ ಹಾಗಿರುವವರು ಆ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು! ಅಥವಾ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಮಾರಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೇ ಸಾರ್?

ನನಗೆ ಈ ಸಲ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಜ್ಯದ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡು ಸಾಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದು ಅವನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯ. ಆತ ಮೇಘಾಲಯದ ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರುವವರನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಗಳಿದ್ದವು. ಅಲಿಯನ್ನು ಅವರು ಏನೂ ಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ನಡೆಯಲೂ ಆಗದ ಆ ಸಾಧು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡರು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಮನುಜ ಅಷ್ಟು ನೀಚನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನದು.

ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಅಲಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಲಿ ಪುನಃ ಬಂದನು. ಗೋಡೆಯ ಆಚೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಹಣೆಯ ಎಡ ಭಾಗವನ್ನು ಮರೆಸಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಬಿಳಿಚಿದ್ದ ಮುಖ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಏನಾಯಿತು ಅಲಿ?

ಅವನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ. ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರೆಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು.

ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದರು ಸಾರ್.

ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನುಡಿದ. ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ಒಂದು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು, ಓಡಲೂ ಆಗದ ನನ್ನನ್ನು.

ಇದೇ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಆತ ತನ್ನ ವಿಕಲಾಂಗತೆಯನ್ನು ಒಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕಾಲು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಯಿತ್ತು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಇಂದು, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಯಾಗಿ ನೊಂದಿತ್ತು.

ಖೋಟಾ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಿರುಗ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖೋಟಾ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ನಡೆಸುವ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೂ ಅವರು ಹೊಡೆದರು. ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹರಿದೆಸೆದರು ಸಾರ್. ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅವರು ಹರಿದುಹಾಕಿದರು.

ಪಾಪ ಅಲಿ. ಆತ ಈಗಿನ್ನೂ ಸೊಂಪಾಗತೊಡಗಿದ್ದ. ನಾನು ಪರಿಚಯವಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಆತ ಸಿಗುವ ಹಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಮೂರು ಚಕ್ರದ ಸೈಕಲ್ ಖರೀದಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿ ಇಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಇತ್ತು ಆತನ ಬಯಕೆ. ಅಂಗಡಿಗೆ 'ಅಲಿ ಲಕ್ಕೀ ಸೆಂಟರ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕೆಂದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಣೆ ಮೇಲೂ ತಲೆಯಲ್ಲೂ ಸ್ಟಿಚ್ ಇದೆ ಸಾರ್.

ಆತ ಮುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿದ. ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್‌ನ ಮೇಲೆ ಒಂದೆಡೆ ರಕ್ತ ಜಿನುಗಿದ ಗುರುತಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ದಯೆಯಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರು ಸಾರ್. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನನ್ನ ಕತೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಾಹೇಬರ ಕಾರಿನ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಪುಡಿಗಟ್ಟಿದರು.

ನನಗೆ ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಹಜೀವಿಯೊಂದಿಗಿನ ಈ ಕ್ರೌರ್ಯ. ಅದೂ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯುಳ್ಳ ಓರ್ವ ಸಹಜೀವಿಯ ಮೇಲೆ?

ಇನ್ನು ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ? ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

ಏನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಸಾರ್. ಆತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತ ನುಡಿದ. ಅಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾನೆ ಸಾರ್. ಏನಾದರೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆತ ಹೋಗಲು ತಿರುಗಿದ.

ಅಲಿ, ನಿಲ್ಲು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾ ಹೇಳಿದೆ.

ಬೇಡ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯೇ ಸಾಕು. ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಅಲಿ, ನಿಲ್ಲು.

ನಾನು ಹಣ ತರಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಒಂದು ನೋಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಗೇಟಿನಾಚೆ ಅವನ ಊರುಗೋಲಿನ ತುದಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು.

NEXT PAGE

ನಾನು ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಕೆಲಸದ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆತೂಬಿಟ್ಟೆ. ಬಿಸಿನೆಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೆರವೇರಿಸಿತು. ಒಂದು ಮನೆ ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಇನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಆದರ ನಡುವೆ ನಾನು ಅಲಿಯನ್ನು, ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ತಂದವನನ್ನು ನೆನೆಯಲು ಕಾರಣ ಅವನ ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡದ್ದು. ಒಂದು ಕಾಲಿಲ್ಲ. ಊರುಗೋಲುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ. ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ನಾನು ಸ್ಕೂಟರ್ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಆತ ಅಲಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಂಡೆ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುನಿಂತ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆ ಶಬ್ದ ಬಸ್ಸಿನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿ ಬಂತು.

ಸಾರ್, ಕಾಲಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ರೀ ಸಾರ್.

ನನ್ನಿಂದ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಅದು ಅಲಿ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಿರುಗಿನೋಡಲು ಹೆದರಿದೆ. ಅದೇ ಧ್ವನಿ. ನನಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಆಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಎದುರಿಗೂ ಕೈಚಾಚುವುದನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ಆಗದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೂ ಆಗದು. ನಾನು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತೆ. ಅಲಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಾಲನ್ನು ತಲುಪಿ ಅಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಸಾರ್, ಕಾಲಿಲ್ಲದವನು... ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ರೀ ಸಾರ್.

ನಾನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಒಂದು ನೋಟ್ ತೆಗೆದೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಚಾಚಿದೆ.

ಆಗಲೇ ಆತ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ. ನಾನೂ ಅಲಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂಧಿಸಿದವು. ಆತ ತಿರುಗಿ ನಿಂತ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ನಾನು ಚಾಚಿದ ನೋಟನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ಒಂದಕ್ಷರ ನುಡಿಯದೆ ಆತ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನಡೆದ. ಊರುಗೋಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ವೇಗವಾಗಿ ಆತ ನಡೆದ

ನಾನು ಕರೆದೆ.

ಅಲೀ...

ಆತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

BACK TO THE MAIN PAGE